15/03/2021

“Ο θησαυρός μου είναι να συναντήσω τον Θεό μου”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Η πρόταση ζωής την οποία προσφέρει στον άνθρωπο η Εκκλησία μέσα από το στάδιο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής υπήρξε το επίκεντρο της διδαχής την Κυριακή της Τυρινής στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Λαμίας και στην Ιερά Μονή Παναγίας Δαμάστας.

Ο κ. Συμεών στο κήρυγμά του στην Θεία Λειτουργία, η οποία μετεδόθη απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου, αναλύοντας τα αγιογραφικά αναγνώσματα της Θείας Λειτουργίας, υπογράμμισε ότι βρισκόμαστε στο κατώφλι της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, η οποία αποκτά αξία και μπορεί ο άνθρωπος να την ζήσει πραγματικά, μόνο αν ανακαλύψει τον πραγματικό θησαυρό

που έχει μέσα στην καρδιά του. Έναν θησαυρό αγάπης, τον οποίο ανακαλύπτει κανείς μέσα από τρεις βασικές επιλογές ζωής: συγχώρεση, νηστεία και ελεημοσύνη.

Παρακολουθήστε το κήρυγμα του Σεβασμιωτάτου:

Ο Σεβασμιώτατος χαρακτηριστικά υπογράμμισε:

«Όπου βρίσκεται ο θησαυρός σας εκεί είναι στραμμένη και η καρδιά σας. Ο Χριστός μας μιλά γι’ αυτό που όλοι ψάχνουμε, για αυτό που όλοι γυρεύουμε, γι’ αυτό που όλοι λαχταρούμε και αυτό είναι το νόημα της ζωής μας.
Αυτό αποκαλύπτει σήμερα η Αγία μας Εκκλησία, αυτό αποκαλύπτει η Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή, αυτή είναι η πρόκληση της ζωής μας. Να βρούμε τον αληθινό θησαυρό, να αναρωτηθούμε γόνιμα με τον εαυτό μας, να συζητήσουμε πραγματικά, να πονέσουμε, να κλάψουμε, να έχουμε αγωνία και σαράκι να κατατρώει την καρδιά μας.
Ποιος είναι ο θησαυρός; Ποιος είναι ο πραγματικός θησαυρός; Είναι πραγματικός θησαυρός ο πλούτος, η ομορφιά , η δόξα, η σωματική δύναμη; Είναι πραγματικός θησαυρός οι απολαύσεις αυτού του κόσμου; Είναι πραγματικός θησαυρός ο έπαινος και η κολακεία των ανθρώπων; Είναι πραγματικός θησαυρός η αναγνώριση των άλλων; Είναι πραγματικός θησαυρός η κυριαρχία των απόψεων μας; Είναι πραγματικός θησαυρός οι ιδέες μας; Είναι πραγματικός θησαυρός το θέλημα μας; Είναι πραγματικός θησαυρός ο εγωισμός μας; Ποιος είναι ο πραγματικός θησαυρός; Ποιος είναι ο πραγματικός θησαυρός για τον οποίον αξίζει να είναι αφοσιωμένη, προσκολλημένη και εγκλωβισμένη η καρδιά μας; Αυτόν τον θησαυρό μας αποκαλύπτει σήμερα η Αγία μας Εκκλησία, αυτό τον θησαυρό μας αποκαλύπτει ο Χριστός με κάθε Του διδαχή, με κάθε Του βήμα, με κάθε Του θαύμα, με κάθε Του πράξη μέσα στην πορεία τόσο την ιστορική, όσο και στην πορεία της Θείας Οικονομίας.

Αυτό το θησαυρό μας αποκαλύπτει το Ευαγγελικό ανάγνωσμα σήμερα και μάλιστα μας τον παρουσιάζει μέσα από τρεις καταπληκτικές αρχές, μέσα από τρεις τρόπους ζωής. Είναι τρισδιάστατος θα μπορούσαμε να πούμε ο θησαυρός αυτός. Αυτός ο θησαυρός βρίσκεται στη σχέση με τον αδερφό. Επίκεντρο είναι ο άλλος άνθρωπος, ο πλησίον, ο αδελφός. Αυτό μας εκφράζουν και οι τρεις αυτές αρχές και οι τρεις αυτές αξίες και οι τρεις αυτοί υπέροχοι κόσμοι που διανοίγονται μπροστά μας με το σημερινό Ευαγγελικό ανάγνωσμα. Ο κόσμος της συγχώρεσης, ο κόσμος της νηστείας και ο κόσμος της ελεημοσύνης».

Κλείνοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος ανέφερε:

«**Ο θησαυρός μου είναι να συναντήσω τον Θεό μου και τον Θεό μου θα τον συναντήσω μέσα από τον συνάνθρωπό μου δεν θα το βρω σε έναν κόσμο δικό μου, μεταφυσικό, φιλοσοφικό νοησιαρχικό, σε έναν κόσμο ξεκομμένο και αυτόνομο.** Τον Θεό της αγάπης θα το βρω στην αγάπη, γιατί αυτός είναι ο θησαυρός μου. Θησαυρός της καρδιάς μου είναι η αγάπη και η καρδιά μου αξίζει να είναι σε αυτήν την αγάπη.

Το απόγευμα της Κυριακής στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Λαμίας και σύμφωνα με το πρόγραμμα, το οποίο κατήρτισε η Ιερά Μητρόπολη, τελέσθηκε ο πρώτος Κατανυκτικός Εσπερινός της συγγνώμης, ο οποίος μεταδόθηκε απευθείας μέσω του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Ιεράς Μητροπόλεως (89,4 Fm) και μέσω διαδικτύου.

Παρακολουθήστε:

Ομιλητής στον πρώτο Κατανυκτικό Εσπερινό ο Άγιος Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως, Πανοσιολ. Αρχιμ. π. Άγγελος Ανθόπουλος, με τίτλο: ««ὥρα ἡμᾶς ἤδη ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι·», ο οποίος στην αρχή της ομιλίας του τόνισε χαρακτηριστικά:

«Δεν θα υπήρχε σίγουρα ιδεωδέστερος τρόπος για να καλέσει η Εκκλησία τους χριστιανούς να εισέλθουν εις το κυρίως στάδιον της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, σήμερα Κυριακή της Τυρινής. «Ἡ νύξ προέκοψεν, ἡ δέ ἡμέρα ἤγγικεν», καθώς όντως πρόκειται για την κατεξοχήν περίοδο πνευματικής αφυπνίσεως και προπαρασκευής, για τη χαρά των επίγειων και των επουρανίων και των καταχθονίων, που σηματοδοτεί η Ανάσταση του Χριστού και την είσοδο όλων μας, όσοι με πόθο ατενίζουμε το Πάσχα στην προοπτική της δικής μας

Αναστάσεως και Σωτηρίας.
Ο Θεός μας έπλασε για τα μεγάλα για τα θαυμαστά, για τα ένδοξα, για εκείνα που μάτια ανθρώπου δεν έχουν δει και αυτί δεν έχει ακούσει και νους ανθρώπινος δεν έχει συλλάβει. Μας έφερε στον κόσμο δηλαδή, δωρίζοντάς μας την ζωή των λίγων ημερών, ή των πενήντα ή των εκατό χρόνων που θα ζήσουμε, για να εργαστούμε την εργασία του καθομοίωσιν.

Η Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή που ανοίγεται μπροστά μας, η εν σμικρώ πρόταση της Εκκλησίας, ώστε ολόκληρη η ζωή μας να είναι Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Είναι Το κάλεσμα για τιθάσευση των παθών, για περίτμηση πολλών πλασματικών αναγκών για την Πασχάλια πρόγευση που δίδει η συνάντηση με τον αδελφό και όλα αυτά στηριγμένα με τη συμμετοχή μας στο θησαυρό των Ιερών Ακολουθιών και την ένταση της προσευχής. Είναι πρόσκληση για αγώνα κατά παθών ολοθρίων, όχι χωρίς ελπίδα, αλλά με στραμμένο το βλέμμα στην Ανάσταση του Χριστού.

Ας αναλάβουμε τον αγώνα τον καλό αδελφοί, με οδηγό μας τον Χριστό και κανείς από εμάς να μην φοβάται τις πτώσεις, «δύναται γαρ ο Θεός στήσαι αυτόν». Ας εισέλθουμε λοιπόν στην καινούργια ελευθερία που κομίζει ο Χριστός, περνώντας ο Ίδιος από την οδό της νηστείας, της απλότητας, της ουσίας για την άρνηση των περιττών που ο κόσμος θεοποίησε και ζούμε με τραγικό τρόπο, αυτής της επιλογής τα αποτελέσματα και όπου έχει καταστεί ένας άτεγκτος, απάνθρωπος και αμείλικτος δυνάστης».

Σε άλλο σημείο ο π. Άγγελος σημείωσε:

«Τώρα λοιπόν αδελφοί είναι ο καιρός του αγώνα. Τώρα είναι η περίοδος της συγκρούσεως με τα πάθη και τις αδυναμίες και άπαντα τα του κόσμου τερπνά. Έχουμε οδηγό μας το Ιερό Ευαγγέλιο, έχουμε πρεσβευτές και μεσίτες και αλείπτες του αγώνα μας τους Αγίους μας. Δεν ζούμε στην εποχή της σκιάς του νόμου, στην Παλαιά Διάθήκη, όπως τότε οι Άγιοι Προφήτες που μολαταύτα μεγαλούργησαν, αλλά στην χαρά της Καινής Διαθήκης όπου «παρήλθεν η σκιά του νόμου της χάριτος ελθούσης». Ο δρόμος είναι ανοικτός, τον περπάτησαν άνθρωποι πεπερασμένοι, ατελείς και ασθενείςς σαν εμάς και εξήλθαν νικητές. Ας πιάσουμε το χέρι που μας προσφέρουν, ας βάλλουμε με πίστη στον Θεό τα τάλαντα και τις δυνάμεις μας στην υπηρεσία του πόθου μας για σωτηρία και ας είμαστε σίγουροι, ότι όλα τα υπόλοιπα ο Θεός θα τα προσθέσει.

Η πρόταση ζωής της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής αποτελεί την κατεξοχήν ευλογημένη οδό για τον άνθρωπο της πίστεως, μιας ζωής στηριγμένη στην ελευθερία της αγάπης, της συγχώρεσης, μιας ζωής που ο Θεός μας έχει φανερώσει

πόσο επιθυμεί να τη ζούμε, εάν επιθυμούμε να ζούμε πραγματικά και να μην πεθάνουμε, όταν πεθάνουμε κατά τον λόγο των Αγιορειτών Πατέρων.

Εάν ανακαλύψουμε το πρόσωπο του αδελφού, τότε μόνο θα ανακαλύψουμε το Πρόσωπο του Ίδιου του Θεού».
Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών το απόγευμα της Κυριακής μετέβη στην ιστορική Ιερά Μονή Παναγίας Δαμάστας, όπου χοροστάτησε στην Ακολουθία του Κατανυκτικού Εσπερινού της συγχωρήσεως, πλαισιούμενος από την Οσιολογιωτάτη Καθηγουμένη Γερόντισσα Ιωάννα την Ιατρό και την δεκαπενταμελή Ιερά Αδελφότητα.

Μετά από την θερμή υποδοχή, την οποία επεφύλαξαν οι μοναχές στον Σεβασμιώτατο στην είσοδο της Μονής, στο κατανυκτικό Καθολικό τελέσθηκε ο Κατανυκτικός Αρχιερατικός Εσπερινός, όπου ο Σεβασμιώτατος προσέφερε στα μέλη της Αδελφότητος, λόγο κατηχητικό, λόγο επιστηρικτικό και πατρικό, λόγο ελπίδος και δυνάμεως για το στάδιο των πνευματικών αγώνων που ανοίγεται μπροστά μας, υπογραμμίζοντας:

«Ο Όσιος Συμεών ο νέος Θεολόγος μιλάει στον Θεό με τρόπο που δεν εκφράζονται ούτε οι πιο σφοδρά ερωτευμένοι νέοι. Δεν θα βρούμε κανένα ύμνο, σαν τους Ύμνους των Θείων Ερώτων του Οσίου Συμεών, δεν θα βρούμε πουθενά τέτοια έκφραση αγάπης, δεν θα βρούμε πουθενά τέτοια έκφραση σχέσης νυμφίου και νύμφης, νυμφικής σχέσεως.

Οι μοναχές είναι οι νύμφες του Χριστού και κατεξοχήν ζουν αυτή την αγάπη. Σ’ ένα τέτοιο παροξυσμό αγάπης ο Όσιος Συμεών, τέτοια μέρα, σαν την αποψινή, ευρισκόμενος μέσα στην Μονή αναφωνεί μέσα από την καρδιά του:

«συγχωρηθείημεν παρά σου αγία αγάπη». Απευθύνεται στον Θεό και Τον αποκαλεί αγάπη και φυσικά «ο Θεός αγάπη εστί» και με την έφραση αυτή αποκαλύπτει ότι ο Θεός δεν είναι μια αφηρημένη έννοια, δεν είναι μια φιλοσοφία, δεν είναι ένα «life style», δεν είναι μια μόδα, δεν είναι μια επιλογή ζωής. Η αγάπη είναι ένα Πρόσωπο, είναι το Πρόσωπο του Χριστού, ο ίδιος ο Χριστός. Και όποιος έχει αγάπη στον Χριστό, όποιος ποθεί τον Χριστό, όποιος έχει θησαυρό της καρδιάς τον Χριστό τότε αυτός ζει και πορεύεται προς την αληθινή αγάπη.

Και βλέπουμε ότι ο Χριστός δεν είναι σαν και μας τους ανθρώπους. Εμείς οι άνθρωποι στις σχέσεις μας και τις αγαπητικές σχέσεις μας, ακόμη και μεις που ζούμε μέσα σε κοινόβιο, έχουμε ανασφάλεια στις σχέσεις μας. Στο βάθος μας θέλουμε σχέσεις ιδιοκτησιακές, έχουμε μια κτητικότητα, θέλουμε ο άλλος να μας ανήκει, δεν είμαστε ανοιχτοί να μοιραστούμε την αγάπη, να την χαρούμε, να την

κάνουμε κοινόβιο, οικογένεια. Μπαίνει η ζήλια, ο φθόνος, η καταλαλιά, οι μικρότητες, οι έριδες. Και ο Χριστός που είναι ο Άρχοντας, η πηγή της αγάπης, που είναι η όντως αγάπη, έχει το θεϊκό μεγαλείο, για το οποίο είμαστε πλασμένοι και εμείς, έρχεται να μας πει ότι εκείνος που με αγαπά είναι εκείνος που αγαπά τον αδελφό του, εκείνος που τηρεί τις εντολές μου. Δεν θέλω μια άρρωστη, παθολογική αγάπη, δεν θέλω ανθρώπους ηττοπαθείς και μίζερους , θέλω νυμφίους και νύμφες, ανθρώπους που έχουν πραγματικό έρωτα και πραγματική αγάπη. Έχει την αρχοντιά να πει ο Χριστός, αυτό που δεν λέμε εμείς οι άνθρωποι «εφόσον εποιήσατε ενί τούτων των αδελφών μου των ελαχίστων εμοί εποιήσατε» και μάλιστα δεν μας ζητά να αγαπήσουμε μόνον τους αγίους Του, τους εκλεκτούς, αυτούς που είναι ενάρετοι, μας ζητάει να αγαπήσουμε αυτούς που είναι καταφρονεμένοι, τους πτωχούς, τους αλήτες αυτού του κόσμου, τους φυλακισμένους, τους ασθενείς, τους διψασμένους, τους ξένους, τους διαφορετικούς.

Ο Χριστός έρχεται την Μεγάλη Τεσσαρακοστή και έρχεται κάθε στιγμή να μας φέρει μπροστά την αξία του αδελφού και του άλλου, την αξία του πλησίον. Και δεν υπάρχει μεγαλύτερη περιπέτεια από την μοναστική μας ζωή. Ποθώ τον βίον της ασκήσεως σημαίνει ποθώ τον βίο των σχέσεων, ποθώ να αθληθώ στο καμίνι των σχέσεων. Να γίνουμε όλοι μας οικογένεια, να σηκώνουμε ο ένας τον άλλον στους ώμους και να γινόμαστε συνοδεία, Εκκλησία ενός Γέροντα, μιας Γερόντισσας, ενός προεστώτος, μιας προεστώσης. Αυτό είναι το μήνυμα που θέλω να καταθέσω με ένταση αγάπης, με λαχτάρα για την σωτηρία όλων σας ότι αυτός ο αγώνας που ξεκινά αύριο δεν είναι ένας ατομικός αγώνας, δεν πάμε να καταφέρουμε κάτι ατομικά. Δεν είναι αυτό το διακύβευμα, αλλά να πονώ και να αγωνιώ για την σωτηρία της Αδελφότητας ολόκληρης, εξαρτώ την σωτηρία από την σωτηρία της αδελφής μου.

Από κει εξαρτάται η μοναχική μου επιτυχία. Να πω στην εικόνα της Παναγίας:

«Παναγία μου ή όλες ή τίποτα, μαζί στην γή μαζί και στον ουρανό». Αυτό σημαίνει μοναχικό φρόνημα, εκκλησιαστικό φρόνημα. Διότι πράγματι ο μοναχός και η μοναχήείναι το πιο κοινωνικό όν που υπάρχει μέσα στον κόσμο, ο αληθινά κοινωνικός άνθρωπος, όταν οι άλλοι άνθρωποι ζουν για τον εαυτό τους. Όταν όλος ο κόσμος ζει αυτή την απόλυτη οδύνη της ατομοκρατίας, εμείς οι μοναχοί και οι μοναχές καλούμαστε να διδάξουμε την αληθινή κοινωνικότητα, την αληθινή κοινωνία. Μ’ αυτές τις σκέψεις θέλω να ευχηθώ καλή και ευλογημένη Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή, όχι ατομική, αλλά μια κοινοβιακή Τεσσαρακοστή, όχι ατομική αρετή, αλλά εκκλησιαστική αρετή, όχι μόνοι μας, αλλά όλοι μαζί. Αν συγχωρέσουμε, αν συμπορευθούμε θα μπορέσουμε να ψάλουμε το βράδυ της

Αναστάσεως «συγχωρέσωμεν πάντα τη Αναστάσει». Γι’ αυτό ταπεινά και ευλαβικά και με ειλικρίνεια καρδιάς και ψυχής ζητώ την συγχώρεση σας, την συγγνώμη σας».

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών για όσο διάστημα η Π.Ε. Φθιώτιδας θα βρίσκεται στο επιδημιολογικό επίπεδο του πολύ αυξημένου κινδύνου, όπου οι Ιερές Ακολουθίες τελούνται κεκλεισμένων των θυρών, θα τελεί τόσο τις Προηγιασμένες Θείες

ονές της

λφότητες,